

การวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวประเภทแพแบบยั่งยืนในเขตชุมชนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ระยะที่หนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวประเภทแพ และศึกษารูปแบบความต้องการการแก้ปัญหาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทแพประกอบด้วยชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวและภาครัฐ โดยกระบวนการแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการสังเกต และการสัมภาษณ์โดยเน้นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวจำนวน 125 คน และผู้ประกอบการ 15 คน

ผลการวิจัยพบว่าแพที่ใช้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมีอยู่ 2 ลักษณะคือ 1.แพที่ผูกติดอยู่กับที่ซึ่งใช้เป็นแพนอน แพอาหาร และแพคาราโอเกะ 2. แพลากงซึ่งเป็นแพส่วนใหญ่ที่ใช้ให้บริการนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-35 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับอนุปริญญา และมีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 10,000 บาท ส่วนสาเหตุของการมาท่องเที่ยวร้อยละ 43.20 เพื่อการพักผ่อน และร้อยละ 34.40 เป็นการท่องเที่ยวแบบสวัสดีการ โดยในจำนวนนี้ร้อยละ 60.00 หน่วยงานเป็นผู้จัด ส่วนใหญ่จัดเป็นกลุ่มละ 31-50 คน โดยร้อยละ 96.00 ใช้เวลาในการท่องเที่ยวด้วยการพักค้างคืนที่แพจำนวน 1 คืน ทั้งนี้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเงินอย่างอื่นนอกจากการใช้ระหว่างการท่องเที่ยวทางแพเฉลี่ยคนละ 589 บาท

ด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวทางแพของนักท่องเที่ยวพบชอบท่องเที่ยวทางแพ นิยมพักค้างคืนในแพ นิยมใช้บริการแพเรค ชอบให้แพเรคเปิดเสียงดังๆ รับประทานอาหารในแพรวมทั้งนิยมให้จัดกิจกรรมนันทนาการบนแพระดับมาก(ร้อยละ45.60-70.40)ส่วนความสนใจที่มีต่อป้ายแจ้งกฎระเบียบเตือนนั้นส่วนใหญ่ให้ความสนใจระดับปานกลางแต่สนใจที่จะปฏิบัติตามอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้พบว่าทัศนคติของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า การท่องเที่ยวทางแพก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ ปัญหาทางเสียง การพังทลายของดินชายตลิ่ง ปัญหาด้านทัศนียภาพ คุณภาพชีวิตสัตว์น้ำ ปัญหาขยะมูลฝอย และผลกระทบทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน และเห็นว่านักท่องเที่ยวควรมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวทางแพระดับมากเช่นกัน

สำหรับผู้ประกอบการนั้นพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวทางแพเป็นกิจกรรมหรือธุรกิจหารายได้และขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แม้ว่ากลุ่มผู้ประกอบการจะมีการรวมตัวจัดเป็นชมรมชาวเรือชาวแพแต่ก็ขาดการมีส่วนร่วมหรือกิจกรรมของชมรมที่เด่นชัด โดยมีความเห็นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าควรจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางแพให้เป็นที่รู้จักของทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ผลักดันให้การท่องเที่ยวทางแพเป็นการท่องเที่ยวแบบไม่มีฤดูกาล พัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวและพัฒนาการรักษาความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว